

Załącznik nr 1 do Regulaminu Sądu Polubownego przy KNF

Zasady etyki arbitrów i mediatorów Sądu Polubownego przy Komisji Nadzoru Finansowego

PREAMBUŁA

Postępowaniu przed sądem polubownym, jako alternatywnej formie rozstrzygania sporów stanowiącej uzupełnienie drogi sądowej, powinien towarzyszyć zarówno wysoki poziom merytoryczny, jak i rzetelność proceduralna oraz wysoki poziom etyczny. Osoby, które zobowiązują się do pełnienia funkcji arbitra lub mediatora przyjmują odpowiedzialność za całokształt prowadzonego postępowania. Jednakże w przeciwieństwie do sędziów, arbitrzy i mediatorzy są zwykle zaangażowani w inne formy działalności, zarówno przed postępowaniem polubownym, w jego trakcie, jak i po jego zakończeniu. Nierzadko, ze względu na konieczność legitymowania się wyspecjalizowaną wiedzą, arbitrzy czy mediatorzy są przedstawicielami tej samej branży czy dziedziny co zaangażowane w spór strony. Dlatego niniejszy dokument wyznacza standardy etyczne oraz wytyczne dotyczące postaw i zachowań oczekiwanych od osób podejmujących się pełnienia funkcji arbitrów i mediatorów.

§ 1.

1. Arbiter obowiązany jest wykonywać swoją funkcję zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i z najwyższą starannością, w sposób niezależny, bezstronny, uczciwy, według najlepszej woli i wiedzy a także zgodnie z powszechnie przyjętymi normami moralnymi.
2. Arbiter nie jest rzecznikiem żadnej ze stron.
3. Arbiter nie może poddawać się przy podejmowaniu decyzji naciskom zewnętrznym ani kierować się osobistym interesem.

§ 2.

1. Arbiter powinien niezwłocznie wyjawić wszelkie informacje i powiązania zawodowe, handlowe, finansowe, rodzinne, towarzyskie lub inne które mogłyby uprawdopodobniać brak jego bezstronności lub niezależności.
2. Arbitrowi nie wolno przyjąć jakiegokolwiek innego wynagrodzenia z tytułu wykonywania funkcji arbitra, poza wynagrodzeniem określonym w Zarządzeniu Przewodniczącego KNF wydanym na podstawie §13 ust. 3 Regulaminu Sądu, ani jakiegokolwiek innej bezpośredniej lub pośredniej korzyści majątkowej lub niemajątkowej od którejkolwiek ze stron.

§ 3.

1. Arbiter powinien podejmować wszelkie rozsądne działania dla zapewnienia uczciwego, efektywnego, szybkiego i oszczędnego rozstrzygnięcia sporu. Arbiter nie powinien dopuszczać do przewlekłości postępowania.

2. Arbiter powinien dążyć do formułowania orzeczeń w sposób jasny, przejrzysty i kompletny.
3. Arbiter nie może bez ważnych powodów uchylać się od rozstrzygnięcia spraw i wypełniania powierzonych czynności.

§ 4.

Arbiter, zachowując umiar, może publikować ogłoszenia dotyczące jego osoby lub też prezentować się potencjalnym stronom. Przedstawiane informacje nie mogą wprowadzać w błąd ani godzić w autorytet Sądu Polubownego przy Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje, które są nieścisłe lub niedokładne, zawierają porównania z innymi arbitrami lub reprezentantami jakichkolwiek zawodów lub zawierają stwierdzenia określające jakość pracy arbitra lub sugerują możliwość podjęcia się funkcji arbitra z naruszeniem niniejszych zasad, uznać należy za informacje wprowadzające w błąd.

§ 5.

Arbiter obowiązany jest unikać publicznego demonstrowania swojego stosunku do stron postępowania, arbitrów oraz innych osób uczestniczących w postępowaniu. Arbiter nie może publicznie oceniać udziału swojego oraz innych arbitrów w prowadzonym postępowaniu.

§ 6.

Arbiter okazuje stronom opanowanie, cierpliwość i szacunek.

§ 7.

1. Niniejsze postanowienia stosuje się odpowiednio do superarbitrów, składów orzekających i mediatorów Sądu Polubownego.
2. Rażące lub uporczywe naruszenie niniejszych zasad może stanowić rażące lub uporczywe uchybienie obowiązkom arbitra, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt f tir.1 Regulaminu Sądu.